

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Norges sterkeste junior- og elite- miljø – hva er hemmeligheten?

Våre juniorer og unge elitespillere yter på topp i år. Ingen annen klubb i landet kan måle seg med Stavanger Golfklubb, verken i topp eller bredde.

Bare for å ta noe av vinnerlistene: gull i lag-NM for gutter - Jørgen Friestad, Tomas Helgø, Petter Songe-Møller, Ruben Pettersen og Kristian Leik Woie; sølv i lag-NM for herrer - Eirik Tage Johansen, Petter Mikalsen, Ole Ramsnes og Sondre Ronold, bronse i lag-NM for damer - Katerina Jæger, Karoline Woie og Marthe Wold; Norgesmestre individuelt dame og herre, kongepokalvinnere Marthe Wold og Aksel Kristoffer Olsen; hele buketter av topp plasseringer i flere av de i alt åtte Titleist-turneringene for landets beste unge spillere; klubbmesterskap damer til junior Julie Aas Nordin.

Hvordan er dette mulig?

Andre klubber kan ha gull-gutter og -jenter, men bredde og tilvekst i SGK er bortimot enestående. Her er det opplagt snakk om en kultur. Vi har prøvd å følge innsatsvilje og golfglede, hele veien fra sommerens golfskole for utprøvende knøtter og opp til de nye eierne av kongepokaler.

For mange er nybegynnerkurset **Veien til golf** det første steget til å bli kjent med sving og køller. Hunter Djuve (6 år) er godt i gang med kurset, og begynner å få treff på ballen. Han synes golf er kjekt. Vårt håp er at de mange som i 2015 har tatt kurset vil fortsette å trene og ha det gøy med golf.

NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Har dere det kjekt? *Jaaaaaaa!*

Sommer og solskinn og ivrige unger: fredag 7. juli avslutter Are Friestad og Lars Vassbø, med flere unge hjelpere, årets første Golfskole.

Etter en livlig økt på rangen skal Are og Lars spille noen hull slik at rekruttene kan gå hjem med ekstra inspirasjon. Flokken følger nøye med: oooooi så langt de slår! De sukker åååååh i kor når begge spillerne misser put og ender med bogey på hull 15. Hele gjengen spruter energi: en av dem vil heller slå hjul underveis enn

Kjekt å slå hjul på greenen!

å bruke beina, mens 10 år gamle Benedict oppnår ekstra status ved å få sitte på skuldrene til hjelper Robel Berhane – en ivrig golfer som begynte her for 10–11 år siden, og gladelig bidrar til trivsel blant rekruttene.

Underveis får elevene sneket inn litt regler og etikette: 58 er lengst, og fra først av slår de nye ut fra 46. Are markerer ballen sin på greenen og forklarer grunnen: hvis Lars treffer den, får han to straffeslag. Instruktørene venter med å slå ut på 16, og Are forklarer igjen: ser dere traktoren der nede? Vi må vente til den er ferdig og kjørt til side.

Så slår de to ut. Ivrige øyne følger ballenes laaange flukt, og ser at begge lander rett til høyre for trærne ved greenen. Håpløst? Langt ifra. Nå følger ren magi: både Are og Lars pitcher ballen rett opp, over trærne, og pent ned på 16. green. Hvorpå Are setter en ganske lang putt. Ingen kjedelig måte å lage en birdie på!

-Har dere det kjekt? spør Lars. Jubelen bølger. Golfskolen har nok vekket lysten hos mange til å følge opp med Veien-til-golf kurset, det vil si åtte treningsøkter i løpet av sommeren.

Hva er golfskolen?

Golfskolen er et tilbud for barn og unge i distriktet, og det er ikke nødvendig å være medlem for å delta. Golfskolen går i skoleferien mandag-fredag kl. 09–15. Antall kurs som blir satt opp er avhengig av antall påmeldte. i 2015 var det i alt tre kurs. Prisen er kr 1750,*- for en uke, og da er alt inkludert – eget køllesett, lunsj og is!

På golskolen

- lærer du golf i trygge omgivelser
- har du det gøy og spennende sammen med andre juniorer, aktivitetsledere og instruktører
- får du et eget golfsett for uken
- lærer du grunnleggende teknikk og golfens ulike slag
- vil du også få mulighet til å prøve deg på banespill

Er dette noe for dine barn/barnebarn eller andre du kjenner? Årets Golfskole er nå over, men nye kurs vil bli satt opp i skoleferien 2016. Følg på SGKs nettsider til våren!

Velkommen til Golfskolen!

* Prisen gjaldt Golfskolen 2015

Veien til golf er godt i gang, og trener Are Friestad korrigerer der det trengs.

Veien til golf skal være gøy!

Mye gøy med putting!

Ingen trenger be dem to ganger om å krole fra rangen bort til neste arena, i øvingsområdet på gamle hull 8.

Det er en solvarm fredags ettermiddag, og kurset går inn i et fleksibelt opplegg, forteller Are Friestad. Veien-til-golf omfatter åtte treningsøkter og erstatter tidligere tiders grønt kort. De fleste deltakerne har gått sommerskolen (golfskolen) og fått lyst til å prøve seg litt mer. Akkurat som på sommerskolen stiller erfarne juniorspillere opp for å hjelpe. Og lytte. Og vise. Og leke.

Størrelsene på rekruttene varierer. Det gjør utstyret også, og en av guttene bærer ufortrødent en bag som er større enn ham selv. Her skal de putte, og de følger nøye med hverandre: - Nå har du brukt fire slag! Men de hjelper hverandre også: - Du holder med feil hånd øverst, du skal gjøre slik, holde oppå! To Mina-er deltar. Morfar Leif til den ene Mina-en holder seg i bakgrunnen, men fryder seg: - De ser ut til å ha det veeeldig morsomt!

Hva er Veien til golf?

Dette er et nybegynnerkurs som gir en enkel innføring i de ulike delene av golfspillet som putting, chipping, pitching, sandslag, lange slag, litt teori og banespill. Det er ingen eksamen eller prøver, det er nok at du har gjennomført kurset for å sette i gang med golf. Prisen på kr 990,- (2015) inkluderer Veien til golf-kurset, 8 treningsøkter, rangeballer og lån av utstyr/køller. I tillegg får du SGKs jubileumsbok samt generell informasjon om golf og om klubben. Blir du medlem av SGK etterpå vil du få kursavgiften refundert. Er dette noe for dine barn/barnebarn eller andre du kjenner? Ta kontakt med Are Friestad 470 11 308.

- Jeg liker å utfordre meg selv!

Han er 12 år og har i sommer og høst syklet tur/retur Våland åtte fredager på rad for å delta på nybegynnerkurset **Veien til golf**. Det begynte med et besøk på Golfens Dag arrangert av Stavanger Golfklubb. Der ble Max Ruben hekta.

Men før Max Ruben Halvorsen Mikkelsen begynte på Veien til golf, deltok han også på uketurset Golfskolen i sommer.

Vi har satt oss i solsteken på drivingrangen etter trening på Veien til golf, og Max Ruben bedyrer at de hjemme ikke blir engstelige om han og sykkelen kommer litt senere hjem enn vanlig.

- I dag var det vanskelig, jeg slo så mange baller, men jeg så ingen av dem. (Ikke så rart med lav, intens sol rett i øynene.)

Hva var det som gjorde at du gikk videre med golf etter Golfens dag i vår?

- Jeg synes det var veldig gøy.

Klarte du å treffe ballen med en gang?

- Ja, jeg traff, men det var litt stress i begynnelsen å få til grepet på køllen.

Og så fortsatte du bare. Hva skjedde?

- Jeg synes det er veldig gøy å prøve å utfordre meg selv med nye ting – og hele tiden prøve å prøve å komme lengre.

Max Ruben, som går på Våland skole, driver også med håndball og fotball, og er med i lagene Viking og Tastavarden. Foreløpig går det greit, men hvis det blir for mye, tror Max Ruben han vil kutte ut fotballen. I alle fall hvis det blir mange flere treningsøkter der.

Med golfen – når er du føler virkelig glede, når er det du har det skikkelig gøy?

- Det er når jeg slår ny rekord med et langt slag eller greier noe jeg ikke har greid før. Det er det kjekke med å utfordre deg selv.

Hva med det sosiale, det å være sammen med de andre i gruppen – er det kjekt?

- Ja, men det blir av og til litt tøysete med de små.

Som en av de den eldste i gruppen er Max Ruben likevel enig i at det sikkert er kjekt for de minste å få trene sammen med større jenter og gutter.

Hva nå – når du er ferdig med kurset? Da får du vel tildelt 54 i handicap og kan begynne med banespill? Er det ikke det som er opplegget?

- Ja, det var det Are sa, at når vi var ferdig med kurset, kunne vi få spille på banen. Jeg har et par venner som jeg tror er mer viderekomne, kanskje jeg får være med dem. Og det er heilt greit å ha handicap - 'eg er jo ikke den beste'. Men planen er å få være med i juniorgruppen og få oppfylt den store drømmen om banespill. Det er jo tøft gjort av deg at du sykler like fra Våland i rushtiden. Hvor lang tid tar det? Er det en trygg vei å sykle?

- Ja, det er bare litt skummelt akkurat når jeg kommer ned fra Våland og må sykle på veien et stykke. Men det tar bare 15-20 minutter. Jeg sykler hjemmefra halv fire, og mange ganger er jeg for tidlig til treningen halv fem.

Hva gjør du da?

- Nei da finner jeg fram køllesettet - og så sitter jeg bare og venter til de andre kommer.

Når Max Ruben slår Veien til golf-baller på drivingrangen, drømmer han om å få spille på banen.

Kjære leser

AV RØFFEN-REDAKTØR NINA TJOMSLAND

Det har vært en frydefull opplevelse å følge juniorkulturen i klubben, og se hva miljøet står for – og hvordan det stimulerer til utvikling og mestring. Golf har trolig en særstilling når vi sammenligner med andre idretter. Å stå opp tidlig om morgenen, gå ut i all slags vær, lære regler og etikette og følge dem til punkt og prikke, konsentrere seg totalt i så mange timer, og attpåtil oppføre seg høflig og skikkelig overfor medspillere i inntil åtte-ni timer, selv om alt går skeis og spilleren har mest lyst til å kaste køller og gjøre helt andre

ting, er utrolig lærerikt og overførbart til skolegang og studier og arbeidsliv – og samliv.

Åpenhet, lojalitet og samhold preger hele juniormiljøet: på tvers av alle aldersgrupper bryr barn og unge seg om hverandre, stiller opp og hjelper hverandre, og har det moro sammen. Her er snakk om et enestående fellesskap.

Selv om hele klubbmiljøet i hovedtrekk er åpent og inkluderende, kan det være at vi i voksne aldersklasser kunne hente ekstra inspirasjon fra de unge til å blande oss mer og bry oss mer. Én måte er å stille som frivillig. Den frivillige innsatsen i klubbdriften er enorm, takket være slitesterk godvilje, kunnskap og erfaring. Oppgavene er mange og store; de aller mest omfattende og krevende utenom styret har nok komiteene for junior og elite, og for turneringer. Men det trengs

stadig nye tilskudd, og kanskje kunne nye ideer og nye tilnærminger hjelpe oss til å bli enda bedre. Å sette av tid og melde seg på vil gi uttelling på så mange vis: vi kan lære, vi kan mestre nye oppgaver, vi blir bedre kjent, vi føler forsterket tilhørighet – og vi blir til og med satt pris på innimellom!

I denne utgaven av Røffen forteller Nina Middelthun og Leif Surdal hvor viktig det er å få nye frivillige til å hjelpe med store turneringer. Vi i redaksjonen melder oss også på: kunne noen ha tid og lyst til å bidra til medlemsbladet, og kanskje hjelpe oss å utvide synsvinkler og interessefelt?

Når vi nå går inn i stillere måneder etter en strålende og begivenhetsrik sesong, håper vi at mange lesere vil overveie et mulig engasjement – før eller senere – og la høre fra seg.

ELLEN JEPSON

Her er et knippe av våre håpefulle i alderen 6–12 år som i 2015 har gjennomgått nybegynnerkurset Veien til golf.

Målet kan være **tregenerasjonsgolf**

- Det aller kjekkeste var å trene på rangen med Are og Lars, men noen ganger var det ganske vanskelig, sier Mathias. Han er åtte år gammel, "snart ni", og er kommet for å spille noen hull med storesøster Thea – "øyeblikk 11" - og mormor Bjørg og morfar Terje Hasselø.

Kjekt å spille sammen synes Terje, Mathias, Bjørg og Thea. - Og mange muligheter for spill på banen selv uten etablert handicap.

Mathias gikk golfskolen i sommer, Thea for noen år siden, og begge går nå på Veien-til-golf kurs.

De er myke som vidjekvister, treffer noen ganger ballen midt på med all energi og litt til, og avslutter svingen med kroppen nesten vridd den andre veien. Geografien på hull 1 gir ekstra oppmuntring når gode slag triller hjelpsomt nedover bakken.

- Det spørs hvordan vi har det den dagen de slår oss, humrer Terje. Dette vet fotografen-for-anledningen Ellen Jepson alt om: - Det er flott å få inn en sving så ung, da har de den med hele livet. Mulighetene ligger i luften, for herlig og alltid vekslende og opplevelsesrikt samvær, og kanskje for midt-i-blinken jule- og fødselsdagsgaver attpå til.

Få idretter kan måle seg med golf i opplegg for flergenerasjons utfordringer og delte gleder, ikke minst takket være handicap-systemet. Mange ivrige og håpefulle foreldre og besteforeldre begynner tidlig å oppmuntre til kurs og utprøving, og ordningen med spilletider på klubbens bane gir god plass for samspill også med nybegynnere. Som oversikten "Spilletid og spillebegrensninger" viser, er det ingen handicapbegrensning før kl. 14.00 mandag til fredag, etter klokken 18 mandag til torsdag, mellom 15 og 18 på lørdag, eller 15 og ut dagen på søndag. Alle disse tidene kan etablerte golfere ta med og veilede maks to spillere uten etablert handicap per ball (se de gule feltene), og faktisk er det åpent for å ta med én slik nybegynner til nesten alle

tider (se gule og lysegrå felt). Dette vil si, blant annet, fritt fram for pensjonister og barnebarn gjennom hele sommerferien, og for tre generasjoner – fra skoleelever og yrkesaktive og oppover – ettermiddager og mye av helgetiden.

Spilletid og spillebegrensninger

SPILLETID:	MAN	TIRS	ONS	TOR	FRE	LØR	SØN
Før kl 13.00							
13.00–14.00							
14.00–15.00							
15.00–16.00							
16.00–17.00							
17.00–18.00							
18.00–19.00							
Etter kl 19.00							

 Ingen handicapbegrensning, men maks to spillere uten etablert handicap pr. ball.

 Maks en spiller uten etablert handicap pr. ball. Høyeste handicap for de øvrige: damer 36,0 herrer 28,0.

 Tillatt for spillere uten etablert handicap.

 Torsdagsmedal 15.28–16.56 (kun for medlemmer). Maks handicap 28,0 både for damer og herrer.

Krever ikke resultater – men innsats

SGK er den klubben i vår region som virkelig satser på barn og unge som har lyst til å drive med idrett, og legger budsjettet til rette, sier trenerne Jan Egil Nærland og Are Friestad.

Klar for fredagsscramble! Erfarne juniorer blir satt i ball med de yngste med høyest handicap, og får på den måten anledning til å hjelpe til og geleide der det trengs. Leder for Junior og Elitekomiteen, Torbjørn Næss (helt til høyre) organiserer gruppene og sørger for at alle blir ivaretatt.

– Men det er viktig at veldig mange hjelper til og bidrar til miljøet, på frivillig basis. Mange foreldre er med. Vi har en flott junior- og elitekomité, og noen av de yngre elitespillerne er også med for å gi drahjelp når de er hjemme – ekstra kjekt for de unge som ser opp til dem og lærer av dem.

- Det aller viktigste er at det er kjekt.

Golfen må jo også forbli kjekk for dem som satser på toppidrett, sier Jan Egil, og forteller at Wang toppidrettsgymnas nå har hele 17 golfelever, og at det store flertallet kommer fra SGK. – Men vi gjør alt vi kan for at klubbmiljøet skal være attraktivt for alle, uansett nivå og ambisjoner.

Satsingen fikk et løft tidlig i 1990-årene, da det ble lagt opp klare langtidspåner for hva klubben kan og vil tilby, og hva den har som mål. Det at miljøet nå er så stort og mangfoldig, og har så stor bredde, er i seg selv en naturlig magnet, også fordi de eldre er med og tar seg av de yngre. Kraften er ekstra merkbar i år: mens noen årganger under 14 kunne hatt mer bredde,

er det nå større tilskudd av nye junior-medlemmer igjen. Ekstra positivt er det at en god del jenter er med. Og, som Are bemerker, klubben ligger bra til rette, med sykkelstier og korte avstander for de fleste slik at det er greit å sykle hit.

Tiltrekningskraften kan være avgjørende, fordi golf ofte er nummer to-idrett for barn mellom 7–8 og 12–13 og f.eks. må konkurrere med fotball som de fleste begynner å spille i 6–7 års alderen. Dagens barn og

unge har gjerne tett program, og det er stor konkurranse om tid og satsing. Tiltak som den populære scramblen på fredagskvelder, fulgt av samvær med pizza, bidrar til å styrke gleden og tilhørigheten, forklarer Jan Egil. Når de små spiller på lag med de store, vokser de med laget. Jan Egil oppsummerer: – Klubben bruker ressurser på junior og elite. Nå har vi mange ivrige. Vi kan ikke kreve resultater, men vi kan kreve innsats!

Juniorer hjelper til med instruksjonen på Veien til golf.

Lære å ta vare på hverandre

-Du finner ikke finere juniormiljø enn i golf, her hvor de virkelig lærer å ta vare på hverandre, sier Leif Surdal. Han kan snakke med overbevisning: i tillegg til iherdig innsats i turneringskomiteen er han også del i, og inspirator for, familiens eget flergenerasjons golfmiljø.

- Det er synd at ikke resten av samfunnet forstår dette – kommune, NAV, helsemyndigheter. Helseaspektet og den sosiale treningen i sporten og miljøet rundt er vesentlig. Tenk om alle kom inn i et slikt miljø som vi har – samfunnet ville ha spart enorme summer, for det finnes ingen tryggere plass for barn og unge enn her i klubben vår, sier Leif.

Vi vet jo hva tilhørighet betyr i oppveksten, å være godtatt av andre som virkelig bryr seg om hvordan du har det; å ha gode modeller for både aktivitet og oppførsel, og lære mestring – både sosialt, og sportslig uansett nivå og ambisjoner. I dette miljøet ligger kravene til etikette og hensynsfullhet i bånd: alle er med, og alle stiller opp.

Frivillig fadder

Alle aldre går om hverandre og samarbeider, og de store hjelper naturlig med for å få de små til å lære, ha det moro, og føle seg hjemme. Klubben har ingen offisiell fadderordning, men slikt samarbeid kan vokse opp organisk.

- Vi har bestemt oss for å trene sammen, sier 16 år gamle Alexandra Mudie, som går på Wang toppidrettsgymnas, og 13 år gamle Naomi Mebratu, som begynte å trene med Are i fjor. De innledet opplegget på rangen, en torsdagskveld sent i august, og vil også ta for seg nærspill, chipping og putting. – Men vi venter nok litt med å gå ut på banen!

Alle får bli med og alle får støtte

Når hele 17 juniorspillere går på Wang toppidrettsgymnas, kunne det lett ha ført til klikkvesen. Men slik er det absolutt ikke, forteller Julie Aas Nordin, som forlot Wang etter det første året og nå går på Bergeland videregående. Kulturen i SGK er fullstendig inkluderende:

- Det ble skikkelig kjekt da jeg fikk det litt til, gikk ned i handicap, forsto mer av spillet, og fikk spille turneringer.

- Mange av de beste vennene mine er her. Vi blir godt kjent, også gjennom opplegg som junior-scramble og junior-tour. Det er alltid noen å trene med, og når jeg lurer på noe, er det alltid noen jeg kan spørre, og be om hjelp. Nå trener jeg omtrent 20 timer i uken, det er i alle fall målet.

I dette miljøet får alle bli med, og alle får støtte. På turneringer også, hvor guttene gjerne kommer bort og spør om det gikk bra, forteller Julie.

- Hos oss konkurrerer vi om plassene!

De er samstemte, gjengen som vant lag-NM for gutter – Ole Jørgen Friestad, Petter Songe-Møller, Ruben Pettersen, Kristian Leik Woie og Tomas Helgø: det er skikkelig kjekt å spille golf.

Stor glede etter seieren på Losby GK i juni 2015. 14 slag etter Oslo GK 2. dag ble tatt igjen med glimrende spill i singlerundene. (Fra v.) trener Are Friestad, Ole Jørgen Friestad, Petter Songe-Møller, Ruben Pettersen, Kristian Leik Woie, Tomas Helgø og trener Jan Egil Nærland. SGKs jentelag kom på 8. plass og besto av Ida Katrine Lindevik, Julie Aas Nordin og Stine Lindanger (Foto: Rolf Nordin).

Miljøet i SGK er veldig bra, og fellesskapet er ganske spesielt. - Mens de andre klubbene i regionen gjerne har noen få juniorer de sender til store turneringer, konkurrerer vi om plassene. Titleist, den øverste divisjonen i Norge, har åtte store turneringer i året, og vi er med på alt – også i kvalifiseringsturneringene på lavere nivå.

- Bredden betyr utrolig mye. Her spiller alle sammen på trening. Fra januar av trener vi 35 timer i uken, og hele veien er det nye utfordringer: så mange er gode, og det er alltid noen som er bedre enn meg. Ruben understreker at det er både lettere og kjekkere å trene fordi de er så mange. - Vi trener her med Are, han har vært utrolig god selv, kan mye og er flink med tips og råd. Golf blir gjerne kjekt veldig raskt, fordi vi ser fremgangen så lett når handicap går ned. Det gir en herlig følelse av mestring.

At de alltid konkurrerer om plassene, bidrar kanskje også til å skjerpe vilje og konsentrasjon ekstra når det gjelder.

ELLEN JEPSON

Junior lag-NM sto mellom Oslo og Stavan-ger, og vårt lag var syv bak før siste dag., Nå ler de ved tanken: - vi hadde ingen ting å tape, det var bare å kjøre på, og vi vant med hele syv slag!

Ruben Pettersen (t.v.) følger nøye med når Petter Songe-Møller (t.h) tester svingen. I dor-åpningen står Alexandra Mudie. De som trener her, har alle hatt lang dag på skolen, og for noen venter det lekser, men fellestreningen er prioritert!

GRATULERER til våre norgesmestere Ole Aksel Olsen, Marthe Wold og trener Jan Egil Nærland!

Dobbeltseier herre/damer til samme klubb er ikke hverdagskost i golfsammenheng. Det har riktig nok skjedd før, men bare for to klubber i golf-Norge: Oslo GK og Stavanger GK.

Vi må like tilbake til 1986. Da arrangerte SGK norgesmesteskabet, og vår kvinnelige stjerne, **Elin Malde** fikk stå på vinnerpallen sammen med et annet stort hjemmetalent, **Tom Fredriksen**. Dette var første gang i golfhistorien at SGK hadde vinner i begge klasser. Elin Malde klarte bragden å vinne NM også i 1987, mens Tom Fredriksen allerede hadde vunnet sitt første NM i 1984, begge på Vestfold GK.

Første gangen SGK fikk nærkontakt med kongepokalen var i 1971, da **Svein Knutsen** sto på pallen sammen med Oslo GKs Mette Rinde. Mesterskapet ble spilt på SGKs bane, som for anledningen hadde fått flunkende nytt vanningsanlegg. Vårt store kvinnelige talent, Reidun Stensland, spilte til bronse, og nok et strålende SGK-talent, Anne Sverdrup, ble juniormester.

Men vi har hatt flere NM-vinnere for herrer. I 1977 slo **Leif Ramsnes** til på hjemmebane, og etter det hadde **Tore Chr. Sviland** føringen med NM-pokal både i 1979, 1980, 1982 og 1989. Ingen andre SGK-herrer har klart å ta hele fire NM!

Så gikk det noen år til vi fikk mega-talentet Eirik Tage Johansen i spill. Han vant kongepokalen både i 2001, 2003 og i 2004. Men så skulle det altså gå 11 år før klubben vår fikk en ny SGK-herrevinner.

Hele 30 år skulle det gå før vi i 2015 klarte å ta et nytt NM for damer etter at Elin Malde sto på pallen i 1987, men da slo vi som kjent til med en dobbel dame/herre – for 2. gang i historien.

Men Oslo GK er nok helt uslåelig! Hele 21 ganger har de hatt dobbeltvinnere, den første i 1956 og den siste så langt tilbake som i 1996. Da sto Suzann Pettersen på pallen sammen med Henrik Bjørnstad.

Ingen av de mange nye klubbene som har kommet til de siste 20–30 årene har klart en dobbeltseier. Det forteller litt om hvor stort dette er. Vi har all grunn til å være stolte over Aksel og Marthe, våre flinke Norgesmestere!

KRISTIN H. OLSEN

Svein Knutsen
NM 1971

Leif Ramsnes
NM 1977

Tom Fredriksen
NM 1984,
1986

Elin Malde
NM 1986,
1987

Tore Chr. Sviland
NM 1979,
1980, 1982,
1989

Eirik Tage Johansen
NM 2001,
2003, 2004

Norgesmesteren: pokal på C-tur gjorde utslaget

Kongepokalvinner Marthe Wold opplevde det samme som mange andre barn: golf måtte vinne over andre idretter. For henne var det både ridning og håndball: hun satt på en hest nesten før hun kunne gå.

Men så begynte faren å spille golf gjennom jobben. Han tok henne med da hun var 8-9 år, ga henne et køllesett og meldte henne på et kurs på Sola. Hun husker mest bøttet ned.

Men så begynte storesøster også å spille. Marthe – født med konkurranseinstinkt – hadde lyst til å bli bedre enn henne. 10 år gammel fikk hun handicap, gikk på gruppetrening en gang i uken, tok timer selv, og begynte å spille i turneringer. Da hun fikk 2. plass med 41 poeng og en fin pokal på C-tur, var det gjort.

Familien bor i Sandnes, og Sola var klubben. Men gjennom B-turer møtte hun mange fra SGK, blant dem jenter som Katerina Jæger og Karoline Woie. – Da jeg var 12-13, begynte jeg å bli interessert i golf for alvor. I golfmiljøet ble jeg fort kjent med folk fra andre klubber. Jeg opplevde folk som Eirik Tage Johansen, Are Friestad, Ole Ramsnes og Aksel Johansen, og forsto at det var et godt nivå i SGK. Det virket som klubben virkelig satset på junior og hadde gjort det lenge. I slutten av 2009 gikk jeg over, slik at jeg var her fra fylte 15 år, forteller Marthe.

Kom inn fra Sandnes hver dag

Hun kom inn fra Sandnes hver dag for å trene. Årene hun gikk på Wang topp-idrettsgymnas, dro hun rett til banen etter skolen. På Wang arbeidet hun fra først av med Henning Lindanger og Jan Egil Nærland, og senere med Henning og Are Friestad. Det siste året på Wang var de 14 golfelever.

Trekkplasteret? – Mangfoldet, det at det er så mange spillere i alle aldre. Når alle kommer på trening nesten hver dag, er det alltid noen å matche mot og få litt tips av. Vi var jo færre jenter enn gutter, men kontakten mellom gutter og jenter var veldig god – guttene var flinke til å inkludere oss. Klubben har fellestrening hver onsdag, med forskjellige grupper alt etter nivå. Vi fikk protimer når vi trengte det. Jan Egil har vært min trener helt fra starten, mens mange yngre junior trener med Are.

Marthe Wold planlegger neste slag sammen søster – og caddy – Kine under årets NM for lag.

Spiller for Berkeley

Marthe siktet seg inn på college i Statene, og fikk innspill fra folk med erfaring. – Hvis du har mange gode resultater, får du henvendelser. Blant de jeg fikk, valgte jeg UCLA Berkeley. Det er jeg glad for. Klima er glimrende. Universitetslaget har ni medlemmer, og alle spiller kvalifisering hver uke. Fem reiser på turnering; de tre beste er automatisk med, og trenerne plukker de andre to. Dette første året fikk jeg spille alle turneringer uten én.

Fra først av var det litt uvant å spille 36 hull uten pause. Men hun synes det er veldig gøy å spille i Statene: – Banene vi spiller på har hatt mengder proturneringer, pin-plasseringer er tøffe, og du lærer mye om spillet ditt og hvordan du skal legge opp din strategi. Det er også utrolig gøy å få spille EM, både lag og individuelt, og få matche de beste i Europa. Mange turneringer, som British Amateurs, har så sterke felt at det blir ekstra spennende og lærerikt.

- Vår bane er utrolig god!

– Her er greenene våre mykere. Der borte er de hardere og raskere, men ellers er forholdene ganske like: vår bane er utrolig god til å være her i Norge!

Marthe vil kanskje sikte seg inn på psykologi, men første året var det vanskelig å kombinere forelesningene med alle treningsøktene. Den store drømmen er å leve av golfen. Foreldrene støtter henne 100 %: – Om fem år er jeg kanskje i hvert fall på vei!

Uansett, tilhørigheten til SGK er tydelig varig og slitesterk. – En av de tingene jeg liker så godt, er at så mange følger med; jeg føler støtte fra både ledelse, trenere, komiteer og medlemmer. Når juniorer spiller Titleist, reiser mange sammen. Det bidrar også til det gode miljøet. Juniorene betaler en egenandel og så blir alt ordnet slik at spillerne kan konsentrere seg om det de trenger å gjøre. – Det er veldig viktig at de små får hjelp til å komme i gang, blir kjent og får spille med de store.

En varm takk til SGK

SGK har et fantastisk støtteapparat og en kjempekultur hvor alle er med på å dra hverandre fremover, i tillegg til kjempegode trenere som hjelper til uansett hva du trenger, enten det nå er mentalt eller svingmessig. Vi er så heldige i klubben at vi har mange juniorer som spiller med samme ønske om å bli bedre, og dette kan vi takke alle som jobber i SGK for, sier Aksel Kristoffer Olsen.

- Nettopp kommet tilbake fra Losby og NM-seier. En glad Aksel Kristoffer slapper av med lett trening på SGKs treningsbane.

Etter sommerens bragder er Aksel på plass i golf-college i Statene igjen. Han har allerede mange golfår på baken: han begynte å spille da han var fire, og faren tok ham med ut på drivingrangen til Sola GK. Året etter traff han Ole Ramsnes og begynte

Intens konsentrasjon under årets NM for lag der SGK kom på 2. plass.

å spille for fullt. Han har alltid hatt lyst til å spille best mulig, og ser nå at han begynte å ta golfen mer alvorlig da han kom inn på college: - Da fikk jeg en smak av hvordan det er å bo alene og ta alt ansvaret det medfører. - For å kunne kombinere skole og golf måtte jeg bli disiplinert og ha en plan for hva jeg må gjøre hver dag: jeg har andre ting enn golfen som jeg også må ta hensyn til.

Erfaring fra SGK er nyttig i USA

- Samtidig er jeg veldig fornøyd med opplegget i SGK. Jeg får støtte fra klubben til turneringer, og har tilgjengelige trenere når jeg er hjemme mellom turneringene. Slik det nå ser ut, kommer klubben til å holde på talentene og få enda flere unge spillere til å begynne.

- Erfaringene jeg tar med hjemmefra, har jeg også god nytte av her i USA. Golfmessig jobber jeg med de samme tingene

som jeg ville ha gjort hjemme, og miljømessig prøver jeg å være en bra kamerat for de andre på laget, og hjelpe til å dra dem også fremover.

Ville ikke ta seier på forskudd

- Det som gjorde utslaget mitt nå for å vinne NM, var at jeg aldri lot meg selv tenke at jeg hadde vunnet før aller siste hull på siste dag. Jeg prøvde å fortelle meg selv at jeg aldri kunne vite når andre spillere plutselig kunne ha en serie birdies eller noe slikt. For å holde på aggressiviteten i spillet mitt satte jeg meg som mål for siste runde å gjøre den til den beste av alle mine i hele turneringen.

Denne totale konsentrasjonen sikret ham altså NM og kongepokal. Aksel har ingen tvil om belønningen er verd innsatsen: - Jeg har alltid syntes at golf er veldig kjekt, og det er det som har holdt interessen min oppe gjennom så mange år.

Nye green-rutiner gir resultater

I sesongen har vi kunnet glede oss over greener med regelmessig god standard, bra hastighet og lite ujevnheter. Ikke minst har de sett fantastiske flotte og innbydende ut. Ja, det hevdes at vi aldri har hatt så fine greener. At dette er et resultat av langsiktig planlegging kan Frode Jørmeland, vår sjefsgreenkeeper bekrefte. Det involverer et 20-talls ulike arbeidsoperasjoner og maskiner bare på og rundt greenen, og et banemannskap som kan håndtere det aller meste av krevende oppgaver.

Greenen er et slags høydepunkt på et golfhull. Det er her spillet avgjøres. Ikke så rart at greenens beskaffenhet alltid er et aktuelt tema blant oss spillerne. Noen ganger gjenstand for ergrelse og frustrasjon, men ofte kilde til glede og ekstatisk lykke når du har klart å lese linjen og en lang eller spesielt vanskelig putt er i boks.

Greenkeeping er en hel vitenskap, og det finnes ikke noen standard oppskrift som vil kunne fungere på alle typer baner. Jordsmonn og klima betyr enormt mye. Vår parkbane vil ha andre utfordringer enn f.eks. kystbanen Solastranden, selv om de begge befinner seg innenfor et lite geografisk område. En liten temperaturforskjell og et mer dreneringseffektivt jordsmonn kan være avgjørende for at greenene på Solastranden kan ha greenene åpne lengre.

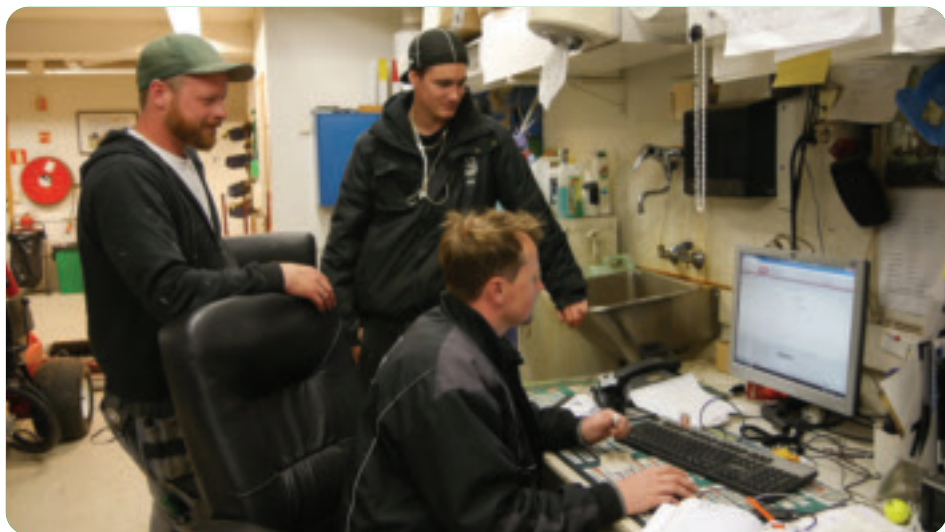
Litt startproblemer

Ja, vi har hatt noen ufordringer, også i år. Etter en relativt mild vinter kom endelig våren. Den viste seg å være bare ørlite varmere enn vinteren, og i tillegg hakket våtere. Langt fra ideelt greenvær!

- Den kalde våren hadde negativ innvirkning på greenene, forteller Frode. - Vi prøvde å lure dem med mer gjødsel for å få litt mer gang, men det var først da det ble sånn halvvarmt at alt dette som lå i bakken hjalp til å skyte fart på gresset. Frode forteller at døgntemperaturen må være minst 5-6 grader før gresset begynner å vokse. Og langt om lenge kom heldigvis den skikkelige sommeren – men ikke før en gang i slutten av juni.

Tidlig planlegging

Planlegging av greenarbeidet begynte i god tid før sesongstart. Det var i år et ønske om å få til raskere og jevnere greener enn tidligere. Frode, ny i stilling som sjefsgreenkeeper, og greenkeeper James Chadwick diskuterte seg fram til ulike nye tiltak og rutiner for hvordan dette kunne oppnås.

Her i verkstedet utføres det mye sliping og vedlikeholdsarbeid, og innimellom må grunnplanen sjekkes. Er vi i rute? Til venstre Frode Jørmeland, ved pc'en James Chadwick og Alf Inge Bjørnsen bakerst.

James, opprinnelig fra Wales og ansatt siden mars 2014, har med sin spesialkompetanse på greener kunnet bidra med mye nyttig kunnskap og erfaring når de nye planene skulle settes ut i livet. Og ikke minst er vi heldige som har en en betydelig maskinpark som kan utføre de mange ulike arbeidsoperasjonene.

Nye grep

- Så hva er nytt - hva er det dere har gjort annerledes i år?

- Vi har vertikalskjært mer, og dresset mindre, men med mer sand pr. gang, for å få det jevnere, forteller Frode. - Så har vi singleklippet i begynnelsen av sesongen, vi har rullet mer og i tillegg slittet hver mandag. Slittingen utføres med noen stjerneformete metallblader som åpner overflaten på gresset. Hensikten med dette er å få luft ned i greenen og til planterøttene.

Slik ser klipp-enheten ut - festes fremme på traktoren.

- I tillegg har vi luftet greenene med lengre og tynnere tinner, fortsetter Frode. - Noe vi heller ikke har gjort før er å bruke børster på greenklipperen. Børstene reiser gresset helt opp når det kommer under klippebladet. Det har hjulpet veldig mye, klippingen blir mer effektiv og vi får ut mer gress. Så er det rulling hver tirsdag og torsdag og ellers etter lufting eller dressing. (Formålet med rullingen er å få slettet ned ujevnheter, bl.a ifm dressing, og få fine overganger på greenoverflaten.)

Dobbelklipp

- Noe helt nytt er også at vi prøver å få til dobbelklipping av greenene om torsdagene (hvis været tillater det). Da går vi over greenen to ganger for å få vekk mest mulig gress og plantedeler. Først klipper vi en vei, og så motsatt vei etterpå. - I tillegg blåser vi greenene oftere, og vi tar mye flere nedslagsmerker enn før. Grunnplanen for arbeidet følges så godt det lar seg gjøre, men vi må også ha mer kortsiktige planer, beroende på hvordan været er og hvordan greenen utvikler seg, forklarer Frode. - Det er sjelden det klaffer helt, med vær og vind, torsdagsmedal og andre turneringer.

Greenene har i år blitt blåst oftere. Her sveiper Frode Jørmeland over 9-greenen med Toro Proforce-blåsen.

Det hender at klippingen må utsettes på grunn av mye regnvær, og da kan det gå noen dager før vi kan komme ut på banen.

- Er dere sikre på at alt dette dere gjør virker? Blir det noe raskere greener?

- Ja, dette sjekker vi ut med stimpmeter, forklarer Frode. Du kan med en gang se forskjell på klipping med eller uten børsting - hvor langt ballen ruller over greenen.

Litt forklaring: Stimpmeteret ble oppfunnet av Edward Stimpson (derav navnet) i 1937. Det består av en ca. 75 cm lang aluminiumskinne med en renne som er tilpasset golfballen. Rennen er V-formet med en vinkel på 145 grader i forhold til greenoverflaten. Ballene ruller ut på skinnen etter en fastsatt prosedyre, og lengden ballen oppnår når

den kommer ut på greenen (målt i fot) gir en god pekepinn ("stimp") på greenens hastighet: 0-6: Treg, 6-7: Middels rask, 7-8: Rask, 9 og oppover: Meget rask.

Viktig med luft til greenen

Vertikalskjæring og hullpipelufting er to forskjellige operasjoner som begge har til formål å få luftet greenen og samtidig få tatt opp plantedeler.

- Med vertikalskjæring kan vi velge om vi vil gå helt i overflaten eller dypere ned, forteller Frode, bl.a. for å ta vekk dødt organisk materiale som ligger oppå sanden, og for å tynne ut planten. På den måten øker også farten på greenen fordi vi tar vekk en del overflødig planter som ellers ville gitt mer motstand på ballen og dårligere rull.

Slik ser uniten for vertikalskjæring ut.

Mer rulling i år! Det går ganske fort fram og tilbake når Norbert Michalowski ruller greenen på hull 18.

Maskiner og utstyr brukt til vedlikehold av greener

Type maskin/utstyr	Bruk/type vedlikehold
Toro 3250	Klipp/Vertikalskjæring/Slitting
Toro 3420	Klipp
Toro Flex 21	Singelklipper
2xToro Procore	Luffer
Toro Propass	Dressevogn
Toro Proforce	Blåse
Toro Multipro	Sprøyte
Accopro	Gjødselvogn
2x Greenturf	Greenruller
Greensweeper	Børste
Greenbørste	Avdugging
Greenpisk	Avdugging/Fjerning av avklipp
Vertidrain	Dypluffer
Vertiseed	Såmaskin
John Deere	Traktor
John Deere	Traktor
Foley United	Underknivsliper
Foley United	Slipemaskin
Hullskifter	

Maskiner og utstyr brukt til vedlikehold av greenområder

Type maskin/utstyr	Bruk/type vedlikehold
Toro 3500	Klipp
Toro 3250	Klipp
2xToro Procore	Luffer
Cushman	Dressevogn
Toro Proforce	Blåse
Toro Multipro	Sprøyte
Accopro	Gjødselvogn
Greensweeper	Børstevogn
Flymo	Klipp
Sthil FS38	Klipp
John Deere 4410	Traktor
John Deere 5515	Traktor
Foley United	Slipemaskin
Foley United	Underknivsliper

Norbert Michalowski pisker effektivt duggen vekk på green 3. Fuktighet er som kjent soppens beste venn.

Alltid fare for sykdom

- Hva med sykdom og sopp?

- Nei, vi har ikke hatt mye av det i sommer, sier Frode. - Bare noen smågreier, men jeg tror ikke noen av golfspillerne har merket det. James ser tilløpene nokså med en gang, og vi prøver å stoppe videre utvikling. Men det er jo når det går mot kaldere og fuktigere tider, som nå, at det kan bli et større problem.

- Hva er det verste som kan skje med greenene nå i vinter?

- Det er sykdom, svarer Frode. Når greenen går inn i vinterdvalen er det også lettere for sopp og sykdom å feste grepet. Nå gjelder det å få tilført tilstrekkelig og riktig næring slik at plantene har en slags matpakke for vinteren - det gjør dem mer robuste mot sykdomsangrep og stimulerer til tidligere vekst når våren kommer.

- Hva med type gress?

- Vi bruker for det meste rødsvingel/engsvingel, men i senere år har vi prøvd å så inn med krypkvein på noen greener. Vi vet ikke helt ennå om det fungerer bedre, vi får se, sier Frode.

Erfaringsutveksling

Det foregår ellers hele tiden mye forskning rundt greener og vedlikehold, og greenkeepere på sørvestlandet utveksler viten og erfaring gjennom flere samlinger i året, samt et seminar. - Da har vi ulike tema, og av og til maskinleverandører som presenterer nye maskiner, forteller Frode. Mange baner i Norge sliter ellers med lite personell. Stavanger GK sammen med Sola GK regnes for de ledende i regionen. - Det er vel en viss konkurranse oss imellem, inrømmer Frode. - Men det er jo bare sunt.

- Grudde du deg til å bli sjefsgreenkeeper? Nei, kanskje litt til kontorarbeidet, men det har gått greit, og jeg får hjelp av Terje og Steinar skulle det være noe. Men utenom det er det så travelt, du kan ikke tenke så mye over det. Nå når veksten etter hvert stopper opp, går vi også ned på antall klippinger både på greener og fairwayer. Nå er det alt det andre som vi ellers ikke får tid til, som skal gjøres.

Lang oppgaveliste til vinteren

- Arbeidet med renovering av bunkrene begynner ganske snart - det er vel den største jobben i vinter, forteller Frode. - Vi går vekk fra alle gamle metoder. Hiver ut den gamle sanden og shaper bunnen slik den er, rett og slett. Så legger vi drenering og fyller sand, forøvrig en ny type, oppå. Vi lager grøfter i jorden ut til sluk eller nærmeste avløpsrør, legger densen i og fyller opp med sand. Det går nok vinteren med to mann.

Men listen er lengre: Uteområdet ved aktivitetshuset skal ferdigstilles, det skal legges kunstgress inne og fiberkabel fra Slåtthaug via Ullestad/Rettedal til nybygget. Dessuten er det behov for drenering på flere plasser (bl.a. i grøft over fairway på hull 6), spredere og sluker skal heves og skog skal tynnes. Det skal fjernes trær og kratt ved tee 3 og på odden, samt kratt ved tee 4. Dammer og bekker skal ettersees, og ugress på tees og greenområder skal vekk.

Vi ønsker Frode og banemannskapet en god jobbevinter - og bra vær!

GREENENE - oppsummering av endring i vedlikeholdsrutiner

- Singel-klippet i begynnelsen av sesongen
- Har slittet hver mandag
- Alt blir klippet lavere
- Har vertikalskjært 4 ganger i 2015
- Bruker mer sand pr. dressing
- Mindre vanning
- Lufter greener med lengre tinner
- Klipper greener med børster
- Ruller hver tirsdag og torsdag og etter lufting/dressing
- Prøver å dobbelklippe greener hver torsdag
- Blåser greener og andre omr. oftere
- Mer reparasjon (divots) av tee, fairways og greenområder

Børstedelen foran på klipperen reiser opp gresset før det kuttes. Alf Inge Bjørnsen med Toro 3250 på 17'en.

Bred trivsel blant seniorenne

Mens klubbens juniorkultur er blant de fineste i landet, oser det også av trivsel i seniorgruppen. Onsdagsturneringene setter nye rekorder i oppslutning. Samtidig fulgte vårt damelag opp forfremmelsen fra 3. til 2. divisjon i fjor med å seire i år, og dermed komme opp i nasjonal førstedivisjon, mens herrene spilte seg opp fra 3. til 2. divisjon.

Faktisk er seniorturneringer det fenomenet som vokser mest i golf-Norge for tiden – kanskje et symptom på at stadig flere eldre forstår hvor viktig det er å holde seg i form, og har mulighet til det, og hvor mye glede vi kan ha av spillet.

- Vi har det så kjekt at det nesten er synd på mellomskiktet mellom juniorene og oss! bemerket noen av deltakerne på seniorturneringen sist i august, da været attpåtil bidro til velvære og brede smil.

I snitt deltar rundt 60 spillere i disse onsdags-turneringene, men 19. august kom sesongrekorden med hele 72 – en firer fra hvert eneste teested, shotgun på nøyaktig full bane, forteller Rein Brand og Michael Oram. De bruker alle pengene de har til rådighet på premier, og sprer dem bredest mulig: heller flere mindre summer enn noen få store. Denne fremgangsmåten bidrar ekstra til et stort engasjement, sier de. Nå ga de ut hele 21 premier. Annonseren Mike vet å gjøre god bruk av både kunstpauser og crescendo for å bygge opp spenning og jubel: «Og på føøøørste plass, Champion of the World, SVERRE EKELI!!!!!»

Sverre erklærte at dette var mulig på grunn av ordningen med sløyfe 52 for menn som kanskje ikke slår så langt mer – en kraftig bedring, mener han. Når muligheten er der til å nå greenen på to slag, føler alle at de kan ha en sjanse.

Applausen var like hjertelig for vinneren av lenger-slående og lavere-handicap menn, Reidar Jakobsen, og beste dame, Marit Holmen – pluss altså de 18 andre spillerne som også mottok premie. Med slike perfekte forhold, og summende trivsel, deltok alle i samværet etterpå slik at også den først uttrukne til trøstepremie garantert var til stede.

Komiteen har nå gått fra å gruppere spillerne etter handicap, for å sikre at flest mulig blir kjent med flest mulig. – Vi prøver å gjøre trekningene vilkårlig for å få mer veksling, sier Rein og Mike. En variant de ennå har til gode å prøve, er å bruke rekkefølgen ettersom folk melder seg på.

GUNVOR GRUNDTAD

Hygge- og forventningsfaktoren er høy og solen skinner spesielt varmt når Rein Brand og Michael Oram (øverst t.h.) leser opp den lange vinnerlisten. Her fra Seniorturneringen 19. august.

ELLEN JEPSON

Seniorturneringen 2. september samlet også fullt hus. - Spillet er så som så, sier Anne, men vi har det kjempegøy! Fra v. Eivind Holm Lund, Evy Harestad, Rein Brand og Anne Surdal.

Dyktige ambassadører for klubben

Seieren kvalifiserte både til krone-is og de bredeste smil: (fra v.) Bodil Borgen, Sigrunn Lilleløkken, kaptein Solfrid Foseide og Bente Soltvedt.

Med Solfrid Foseide som spillende kaptein klarte vårt senior damelag med Sigrunn Lilleløkken, Bodil Borgen og Bente Soltvedt, å rykke opp i 1. divisjon. De spilte i Asker, ledet klart etter første dag, og vant suverent. Det var veldig gøy, forteller Bodil – og det manglet heller ikke oppmerksomhet: Hull 18 er par 3, har vann i stedet for fairway, og en green i fokus for alle tilskuere fordi den ligger rett utenfor klubbhuset. – Redningen er at det

skråner oppover rett bak greenen, slik at det går an å slå dit og så la ballen rulle pent ned mot pinnen.

Konkurrerende seniorherrer var kaptein Dagfinn Klovning sammen med Joao Leitao, Knut Berg-Thomassen og Leiv Vik. De representerte klubben i Sveio, og klarte altså å spille så bra at de kan stille – sterkt – i 2. divisjon neste sesong.

Tomas Helgø presterte tre holes-in-one på hjemmebanen, i løpet av seks 2014-uker. Men han gambler ikke alltid på å få ballen i hullet med utslaget. Putte- og trening kan det aldri bli for mye av!

Noe å strekke seg etter!

Tre holes-in-one i løpet av seks uker - da klubbens juniorspiller **Tomas Helgø** presterte det i fjor, og Norsk Golf fanget opp historien, vakte det internasjonal oppsikt.

Den matematiske sannsynligheten for en slik prestasjon er utvilsomt bortimot forsvinnende liten, og serien går vakkert inn i SGKS historie: egentlig kunne det stå en gullramme rundt navnet hans på tavlen i klubbhuset.

Slik gikk det til at da **May Tove Vistnes'** utslag havnet i hullet to ganger med fem dagers mellomrom nå i sommer - på hull 10 og 3 - kunne Steinar Fløisvik fortelle henne at dersom hun klarte det en gang til, innen seks uker, ville det være mer enn en nasjonal begivenhet.

May Tove Vistnes slo ballen rett i hullet på 10 og 3, med bare fem dagers mellomrom.

Det kriblet nok i magen hennes da hun på en runde bare noen dager senere, den 17. august, så utslaget på hull 10 rulle pent mot pinnen - og stoppe en ørliten birdieputt fra hullet!

- Forbundet vet at vårt system fungerer

- Alt klaffet da klubben sto for Lag-NM, for annet år på rad. - Vi er godt innarbeidet, men lærer noe nytt hver gang, sier klubbens hovedansvarlige, Nina Middelthun. - Forbundets turneringsleder fra Oslo, Gerd Solerød, har erfaring med oss, respekt for vårt system, og vet at det fungerer. Det gir en avslappet stemning. Men apparatet vårt eldes, og vi trenger også nyrekruttering av frivillige. Dessuten må nok administrasjonen på sikt utvide kapasiteten og overta noe av alt det som nå er frivillig innsats.

Leif Surdal, en av Ninas faste og slitesterke støttespillere i turneringskomiteen, påpeker at når forbundets leder er så fornøyd og alt går så bra, skyldes det mest av alt Nina selv. - Hun er en suverent erfaren og glimrende leder, kjempeflink med folk. Selv understreker Nina at nettopp fellesskapet, velvilje og samarbeid, er avgjørende. Frivilligheten i SGK er kjempebra, sier hun. - Folk stiller opp og bidrar med enormt mye tid og krefter. Men svært mange av de erfarne frivillige blir eldre. Vi trenger også rekrutter: det er viktig å få nye inn, slik at de kan bygge opp erfaring. Dessuten kan vi trenge tilskudd og forskjellige synspunkter, kanskje nye ideer også.

2016: lag-NM for junior

Det står allerede i NGFs terminliste for 2016 at SGK skal arrangere lag-NM for junior – naturlig nok, siden våre juniorer gjorde det så godt igjen i år. - Det blir nok noe vi kan forbedre, da også. Når vi nå har arrangert NM to år på rad, ser vi stadig vekk nye detaljer. I år brukte vi for første gang forbundets tablett (nettbrett) i stedet for radio til å registrere scores, og da så vi at det går an å improvisere i en slik situasjon også: da én av de frivillige syntes det var innfløkt, tok vi det manuelt, og det gikk fint. Fordi dette var en helt ny måte å gjøre det på, var det ekstra viktig å ha med noen frivillige med god erfaring. Dessuten fikk score-mottakerne også papir, slik at de kunne skrive opp tallene og så legge dem inn i ro og mak når spillerne var gått videre.

Frivillige Berit Lea (t.v. foran) og Inger Mydland (t.v. bak) tar scoren for de tre siste hullene.

Ellers gjør tablettene at mottak av scorekort etter hull 18 blir noe annet, når frivillige skal ta score for de tre siste hullene. Det er kjempekjekt, for det er jo der spenningen topper seg og vinnerlisten kommer fram.

Ugreit: GolfBox og kuling

Leif forteller at de hadde utfordringer med GolfBox – slik er det alltid – men at Gerd Solerød kunne nytte sine kontakter for å få det løst: - Det var herlig for Nina å få støtte der.

Selv er han veteran i starterjobben. - Det viktigste er å holde tiden nøyaktig, få

spillerne på plass og roe dem ned. Mynndighet må til, men det hjelper alltid å ha godt humør også: de må forlate tee-stedet med et smil!

Været stilte ekstra krav den ene dagen, da vinden virkelig rusket slik at de frivillige på utsatte steder måtte prøve å krysse sammen i le for overhodet å kunne bruke utstyret. Men også her rådet fleksibilitet og oppfinnsomhet. Tore Tollefsen sto først øverst på 6-eren for å ta imot scores, men fant raskt ut at det gikk like godt å stå ved teestedet på 7 - vi trenger ikke nødvendigvis være der det blåser aller mest.

Sommerens desidert mest regn- og vindfulle dag falt på lørdag 19. juli, dag 2 av turneringen. Frivillige Tore Tollefsen og Elisabeth Thorsen klarer fint å håndtere hullscoren og å smile, tross iskalde fingre og kinn.

Lag-NM 2015: sølv til herrene

Trener Jan Egil Nærland får gratulasjon med flott 2. plass i årets NM Lag av NGFs turneringsleder, Gerd Solerød. Laget vårt besto av (fra v.) Ole Berge Ramsnes, Aksel Kristoffer Olsen, Eirik Tage Johansen, Sondre Ronold og Petter Mikalsen. Vinnere av årets NM var Oslo Golfklubb som slo SGK-laget med 8 slag. Årets store overraskelse var Sandnes GK. Laget hadde i år kvalifisert seg for første gang, og slo derved hele 13 av de øvrige lagene med sin imponerende bronseplass.

– og bronse til damene

Vårt sterke damelag, bestående av (fra v.) Karoline Woie, Katerina Jæger og Marthe Wold mottar sine velfortjente bronsepremier fra SGKs Tore Nyrén. Bare 6 slag skilte SGK-laget fra vinnerlaget til Oslo GK, og vårt lag var kun ett slag bak sølvvinner Drøbak GK. SGKs turneringsleder, Nina Middelthon følger med i bakgrunnen.

Langsiktig oppbygging

I år var mesterskapet på en maks vanskelig tid, midt i fellesferien, men likevel fikk komiteen samlet folk nok, også til reserver. Det er påkrevd fordi det alltid er noen som blir syke eller forhindret, sier Nina. Neste år blir tidspunktet enklere: lag-NM skal holdes sist i juni. Men det er viktig og nødvendig å tenke langsiktig, understreker hun. SGK er blant de fremste klubbene og beste banene i landet, og har gjentatte ganger vist den kapasiteten som må til for så omfattende planlegging og nøyaktighet som nasjonale og andre store mesterskap krever.

STOR TAKK TIL ALLE VÅRE FRIVILLIGE

- her personifisert med selfiene som Gunvor Grundstad tok på hhv. fredagen, da det var sol og opp i mot 20 grader, og dagen etter da hun måtte gjemme seg bak et steingjerde i de verste kulingkastene og hølregnet.

Fellesskapet gir velvilje. Som Leif uttrykker det: - Golf gjør oss i hvert fall sprekere, men det aller viktigste er fellesskapet, enten vi spiller for kondisjon eller for resultatet. Det å stille opp som frivillig, forsterker både tilhørighet og stolthet. Altså er det gode grunner til å melde seg, si fra at «jeg kan gjerne prioritere slik at jeg kan hjelpe til de dagene». Men med all mulig velvillig frivillig innsats vil trolig en grad av profesjonalisering tvinge seg fram på sikt, mener Nina Middelthon.

- Administrasjonen må nok vurdere å utvide kapasiteten noe, og overta en del av alt det som nå er frivillig innsats i disse store mesterskapene.

Vi gratulerer Stavanger Gofklubb med nytt aktivitetshus!

BYGGMESTER
Sagen

Gratulerer med nytt aktivitetshus

Tel. 98 21 20 90

Telefon: 4000 1059
post@tksheis.no
www.tksheis.no

Vi skaper tilgjengelighet

Trapper - Rekkverk - Balkonger

SENAB EIKELAND

Åpning tidlig i november!

Vi har i vår- og sommermånedene sett det nye aktivitetshuset reise seg på tomten til det gamle tralleskuret og juniorhuset, og den nedslitte puttegreenen er blitt forvandlet til en innbydende, større green med en flott steinmur mot 9'en. Ingen tvil om at det nye praktbygget passer svært godt inn og har tilført hele området med gårdsplassen, jærhuset og klubbhuset helt nye kvaliteter. - Og snart blir det åpning, i begynnelsen av november, lover daglig leder Steinar Fløisvik.

- Bygget ser jo flott ut, men det må vel ha vært noen skjær i sjøen? spør vi Steinar.

- Nei, egentlig ikke - bare småting, ikke noe mer enn ventet. Vi er i rute. - Simulatoren er installert og i hovedsak innspilt. Den er blitt testet slagmessig, og alt funker. Nå er det bare litt av fasilitetene rundt som skal på plass, og ellers gjenstår å få lagt gress på den innendørs puttegreenen i samme etasje. Det skal banemannskapet gjøre. Ellers mangler det litt møbler, men det er også i ferd med å komme på plass.

- Og ute?

- Mye av overflatearbeidet rundt selve bygget skal våre folk ta seg av, bl.a. grave ut stikkgrøfter for takvann og legge rister i inngangspartiene. Deretter skal det klargjøres rundt på alle sider, enten det gjelder gress eller asfalt.

- Når blir det åpning?

- Det vi har sagt på siste styremøte er åpning første uke i november. Detaljer og eksakt tid kommer vi tilbake til. Det blir ikke bare et enkelt arrangement, men antakelig noen dager med åpent hus. Vi håper at flest mulig av klubbens medlemmer og andre da vil komme innom. - Og en åpen dag blir det sikkert, og der regner vi med at både ansatte og komitemedlemmer kan hjelpe til.

- Når flytter proshopen inn?

- Nå når sesongen er på hell, kan de flytte over det de må, og så vil de nok i samarbeid med sine leverandører og med profesjonell hjelp etter hvert få utstyrt og utrustet de nye lokalene. De må uansett vente på neste års kolleksjon før alt er klart - det som har med klær å gjøre er jo timet inn til levering mars/april.

Interiøret må stå i stil

- Styret har ellers hatt møte med alle impliserte parter, og det blir lagt vekt på at dette er et nytt og moderne bygg, og interiøret må passe inn med det, sier Steinar - Vi har ikke gått ned til minste detalj, men er opptatt av at når vi har fått et så flott bygg som tar seg så godt ut fra utsiden må resten, utstillinger og alt annet innvendig stå i stil.

- Økonomi? Alt vel?

- Ja, dette ligger jo innenfor rammen av det styret har estimert. Lånerammen er i utgangspunktet 16,5 mill., og med det budsjettet skal vi klare både fase 1 og 2. For aktivitetshusets del foreligger det nå faktagregninger og noen estimater, men i løpet av oktober skal det regnskapet være på plass.

Moms og spillemidler

- De største utfordringene mht. å få avsluttet regnskapet er refusjonsordningene. På det ekstraordinære årsmøtet presenterte vi disse på 4,2 mill. Den ene delen består av momsrefusjon på nybygget. Når regnskapet for

dette er ferdig, må det revisorgodkjennes og stemples før det oversendes skattemyndighetene, men det kan drøye et stykke ut i 2016 før momsen blir utbetalt. Det er også alltid litt usikkerhet angående hvor mye vi får igjen, men på våre overslag har vi hele tiden kalkulert med 60 %. Alt over vil jo utgjøre et positivt bidrag.

- Den andre støtteordningen består av spillemidler. Der har vi fått tilsagn fra Stavanger kommune om at vår søknad på 2,7 mill. er godkjent, men her spiller 'først til mølla' + årlige budsjetter inn. Vår tildeling kom ikke med i 2015, men søknaden blir automatisk fornyet til 2016, og vi rykker opp ift. tildeling. Men realistisk sett får vi ikke noen av disse refusjonene før i 2016.

- Blir det da problemer med cashflow?

- Det er det styret skal se på den neste måneden - avregne utgiftene med kontanttilgang. Klubben har 4 mill. i egenkapital, og vi presenterte på årsmøtet ulike ordninger for lån og tilskudd, spesielt midlertidige løsninger. Akkurat nå jobber vi med flere alternativer slik at styret kan ta en videre beslutning. For det som jo er klart, skal vi holde tidsplanen, så bør restaureringen av kjøkken, restaurant og toaletter i det gamle klubbhuset (fase 2) starte i november slik at det er klart til ny sesong i 2016, avslutter Steinar.

Utseitt/transportasjon av M. Aul' fra 1880. Bildet tilhører Skagens Museum.

Velg den beste caddien

Trening, tålmodighet og gode råd gir resultater. Vi er hovedsamarbeidspartner for Stavanger Golfklubb, og vi gir gjerne råd når det gjelder de rette investeringene. Kall oss gjerne din økonomiske caddie.

Vår investeringsfilosofi er like enkel som den er genial: Vi finner selskapene som er Undervurderte, Underanalyserte og Upopulære. Det handler om å skille det verdiløse fra det verdifulle. Det krever innsats og tålmodighet – men det er det som kan gi best uttelling.

Skal vi gå en runde sammen?

Ta kontakt med Kundeservice på telefon 04001 eller les mer om oss på: skagenfondene.no

Kunsten å bruke sunn fornuft

Foto-glimt fra årets KM

Årets klubbmesterskap 23.-24. august ble en fest fra ende til annen. Flott vær, fantastisk bane og raske - men ikke for raske greener. Over 80 spillere stilte til start i seks ulike klasser, fra juniorer til seniorer i både 70- og 80-årene. Aldri har vel banen vært finere under et KM - takk til Frode og banemannskapet! Men banen og greenene bød på sine utfordringer, og scoren på 71 som klubbmester Magnus Jepsons fikk på første runde, viste seg umulig å slå.

Junior Julie Aas (t.v.) ble klubbmester for damer, Anne Friis Thommassen (t.h.) nr. 2, og Heidi Quesada Carlsen nr. 3.

Unge Petter Mikalsen (t.v.) og Ole B. Ramsnes ga veteranen Magnus Jepson (t.h.) hard konkurranse. Det var spenning like til 18. green på søndagen. Dobbeltslag i bunkeren gjorde det ekstra nervepirrende for Magnus, men han ble til slutt klubbmester med serien 71-73-73 (217), Ole 72-73-73 (218) og Petter på 3. plass med 77-72-73 (222). I herreklassen spilles det totalt tre runder, i de øvrige klassene blir det spilt to.

I klassen Herrer senior 65 + var Joao Andresen Leitao (midten) suverren vinner med en knallrunde på 77 lørdag. På 2. plass kom Olav Abrahamsen (t.h.) Bernt Malmo endte på en 5. plass, men like blid for det!

Det går lett opp på bakken på atten med spreke seniordamer. Vinneren i denne klassen ble Kjersti Jæger (t.h.), fulgt av Bente Soltvedt (i midten) og Sigrunn Lilleløkken nr. 3.

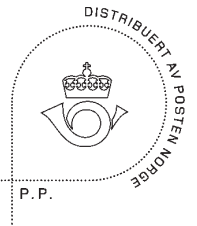
Damer senior 65 + fikk en verdig vinner i Elisabeth Thorsen (t.h.), fulgt av Anne Surdal (t.v.). I midten er Berit Sjø Jørgensen som endte opp med en 6. plass.

Terje Bakka (i midten) viste muskler også på banen. Han vant med god margin i klassen Senior herrer, fulgt av Tore Tollefsen (t.h.) og Dagfinn Klovning (t.v.).

B

NORGE

P.P.

Første slag i det nye aktivitetshuset

FOTO: ELLEN JEPSON

Den versjonen av Trackman som nå er installert i aktivitetshuset er ennå mer nøyaktig enn foregående versjon, med et stk. radar for måling av sving og ball. SGK har allerede en Trackman monitor som brukes utendørs idag av Jan Egil og Are, mest i forbindelse med junior- og elitetrentingen. **Velkommen til demonstrasjon under åpningsdagene!**

Så vidt hooket opp og koblet til nettet - den aller første som fikk prøve svingen mot lerretet på den nye golfsimulatoren i aktivitetshuset var SGKs trener Are Friestad.

En ekspertgruppe bestående av Are, Tore Nyrén, Magnus Jepson og Rein Brand har vært testpanel for ulike simulatorer. Tore og Magnus utarbeidet tidlig en oversikt over alle simulatorer på markedet, og valgte ut de tre beste typene for test. Først ut var AboutGolf som Randaberg Arena allerede hadde installert, og den ble testet flittig i vinter. Den neste, Fullswing, reiste ekspertgruppen til Toppgolf på Haga for å teste. Sist ut og foretrukket var Trackman, som ble testet i Danmark. Den ble valgt ut da den er meget presis på måling av sving og ball. I tillegg kan den brukes til bl.a. kølletilpassning og undervisning, noe måleenhetene til About Golf og Fullswing ikke mestrer. SGK er også en av første til å motta nyeste versjon 4 av TrackMan. Klubben håper på at mange medlemmer vil bli flittige brukere av vår nye simulator.

Regionens golfere støtter viktig informasjonsarbeid

Region Tour Rogaland (RTR) hadde valgt LEVE Rogaland som veldedig formål for touren 2015.

FOTO: MAGNUS JEPSON

LEVE Rogalands representanter (t.v.) var svært taknemlige for sjekken fra RTR. Bak sjekken står Glenn Undheim (Ogna GK), Goran Somme Haglund og Marcus Eidelöf (Sandnes GK). Det er spilt turneringer i hele regionen: Bærheim, Egersund, Ogna, Stavanger, Sola, Sirdal, Preikestolen og til slutt Solastranden GK.

I forbindelse med avslutningen av årets Region Tour Rogaland på Solastranden GK ble en sjekk på 120.000,- overrakt til LEVE Rogaland. LEVE - Landsforeningen for etterlatte ved selvmord ble etablert i 1999. Det er en frivillig organisasjon som har som formål å sikre omsorg og støtte til etterlatte ved selvmord. Fylkeslaget Leve Rogaland jobber for mennesker i denne kategorien. Målsettingen er økt informasjonsarbeid og forebygging. LEVE Rogaland jobber bl.a. med å kurse kriseteamene i fylket om hvordan de best kan møte og ivareta de etterlatte og berørte i en krisesituasjon der selvmord er årsaken. Samtidig ser de det som viktig å bidra til informativt arbeid ut mot skolene på aktuelle trinn, der både elevene og lærerne er i behov for kunnskap. Over 500 mennesker dør i selvmord årlig, og informasjons- og kunnskapsbygging er svært viktige selvmordsforebyggende tiltak.